

[Knud Lind]

dre den pågældende er ansat som langtidsløst, og resultatet er jo også blevet for mange høvdinge og for få indianere.

Yvonne Hørløv Andersen (CD):

Det er vel egentlig ikke så meget de offentligt ansatte, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er at forenkle og klargøre. Det var da også regeringens hensigt, da den trådte til. På den baggrund skal en lille del af forslaget, ophævelsen af pligten til årligt at indsende budgetterne til tilsynsråd, ses. Det vil være en forenkling, der bliver hilst med glæde ude omkring i kommunerne og vel sagtens også af de mennesker, der skal sidde og behandle dem herinde.

Der er sket det, at man har fået samme praksis. Når man har deltaget i kommunalt arbejde i nogle år, ved man, at praksis bliver strammet ud fra personsager, og det er så forfærdelig uheldigt. Det kan meget nemt medføre, at specielt de mennesker, der ved noget inden for en bestemt ressort, ikke kan deltage. Det fremmer ikke en god sagsbehandling. Så det er på meget høje tid at løse op i disse spørgsmål.

Man skal også mærke sig, at der kun er tale om ledende stillinger. Der er i lovforslaget nævnt institutionsledere, men institutionsledere er jo mange ting, og institutioner kan være en mindre del af en større institution. Hvis den er det, synes jeg ikke, der er nogen grund til, at dette træder i kraft i sådanne tilfælde, men det vil vi da lige høre ministerens mening om. Det er klart, at hvis det er en meget stor, landsdækkende organisation, kommer det nok på tale dér, men en mindre institution i en stor by eller en stor forstads-kommune må være noget andet end én institution i en ganske lille by. Der må nok differentieres.

Så er der blevet nævnt noget om problematikken om, hvorvidt det kun skal gælde samlevende og ægtefæller. Hvad nu, hvis det er, som det sker, mor og søn, far og datter eller folk, som bor under samme tag i øvrigt, eller to mænd eller to kvinder, der bor sammen, gælder det så også? Det kunne jeg godt tænke mig at få præciseret i lovforslaget.

Anna-Lise Frølich (RV):

Det må jo indrømmes, at tiden har indhentet de gældende habilitetsregler. Fra radi-

kal side finder vi, at lovforslaget lægger op til en forenkling, som vil gøre disse sager vedrørende ægtefælleinhabilitet lettere at administrere.

Jeg vil godt lige sige et par ord om de generelt gældende habilitetsregler, som fastlægges, at man ikke må være sin egen overordnede, altså ikke være ansat i en forvaltning og samtidig medlem af det stående udvalg, der har ansvaret for den pågældende forvaltning. Vi er sådan set enige i, at dette fastholdes.

Med hensyn til ægtefælleinhabiliteten finder vi det rimeligt, at éns ægtefælle eller samlever ikke kan have en overordnet stilling knyttet til det område, hvor man er udvalgsmedlem, eller at medlemskab i økonomiudvalget betyder, at éns ægtefælle ikke kan have en overordnet stilling eller være forvaltningschef inden for dette område, og dette på trods af, at ægtefæller i dag vel må betragtes som to helt selvstændige individer, hvor der jo ikke behøver at være interesse-sammenfald. Vi finder, at forslaget er en forbedring i den rigtige retning, og håber så på at undgå de helt ekstreme ydertilfælde, vi har oplevet i de seneste år.

Jeg vil godt trække en anden form for inhabilitet frem, der allerede har været nævnt her, nemlig den konkrete, hvor der er tale om privatøkonomisk afhængighed i forbindelse med leverancer til kommunen i form af varer eller tjenesteydelser. Her opleves til tider uheldige interessesammenfald. Det kunne måske være formålstjenligt også at få nogle regler om generel inhabilitet i f. eks. de tilfælde, hvor en person jævnlige er inhabil på grund af en konkret interesse i udfaldet af en sag. Ellers er det, ligesom om man med dette forslag kun rammer én side. Vi ved jo godt, der også har været en del sager på den anden side, og det kunne måske også være formålstjenligt at få en generel regel her – ikke fordi man leverer en enkelt gang, men er man gentagen leverandør, synes jeg, at det bør tages op, og jeg håber, at vi kan drøfte netop disse spørgsmål i udvalget med henblik på at stramme eller præcisere reglerne.

Den anden ændring i lovforslaget, om stop for indsendelse af budget til tilsynsmyndighederne, er vi enige i. Det betyder en forenkling, og vi sparer administration. Der er bestemt ingen grund til det, da indenrigsmi-